

ROZNOWIERNIK (1) *sb m*

L pl r(o)znowiernikach.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Chrześcijanin wyznania protestanckiego, innowierca: ále to [ks. Powodowski] tylko o roznowiernikách mowi/ y ná ty foldruie/ iáko ná heretyki y odźczepieńce CzechEp 59.

KW, (LWil)